

har problemer med at skaffe billige familieboliger, som skolelæreren kan bo i, bibliotekaren kan bo i og også fabriksarbejderen og den, der står i butik. Og der skal jo være mulighed for, at man som kommune kan træffe en demokratisk beslutning og sige: Vi vil gerne i vores kommune have billige familieboliger.

Det, der bliver sagt fra regeringens side, er jo, at de ikke vil respektere en sådan demokratisk beslutning, og at de vil bestemme, at de ikke skal have lov til det, selv om kommunen har vedtaget, de vil bruge deres penge på den måde. Det går altså ikke, og det er ufrihed. Der siger vi fra socialdemokratisk side, at vi skal give kommunerne muligheden for at sælge byggegrunden billigere, sådan at vi kan få billige familieboliger.

Så er der hele spørgsmålet om tandpleje. Der er jeg rigtig glad for de mange positive tilkendegivelser, der har været her i salen, særlig fra fru Lone Dybkjær, som jeg syntes talte meget flot, meget engageret og virkelig ramte hovedet på sømmet i forhold til den her problemstilling. Vi ved jo godt, at noget af det, der virkelig kan give ældre mennesker problemer, er, når der er problemer med tandsundheden. Det er noget af det, der gør, at man lige pludselig skal til at spare unødigt, må aflyse en ferierejse eller måske må leve af havregød i flere dage for simpelt hen at få råd til at få de her nye tænder. Det er voldsomt dyrt. Der er det altså en god idé, at man fra kommunens side kan sige: Vi vil gerne hjælpe vores borgere, vi vil gerne benytte os af friheden til at hjælpe vores borgere, så når vi alligevel har en skoletandpleje, så lad os da bruge den til at hjælpe vores ældre medborgere.

Der er man gået foran i en stærk socialdemokratisk kommune som Ballerup. Ove Dalsgaard har sagt: Det kan ikke være rigtigt. Vi vil hjælpe vores ældre medborgere. Men han er tyngt af bureaukrati, han er tyngt af nidkære regler fra regeringens side. Der siger vi, lad os give friheden til at hjælpe de her borgere. Jeg kan ikke forstå, at de borgerlige partier ikke vil være med til at give den frihed til at hjælpe vores ældre til at få en bedre tandsundhed.

Nu er der mange forslag, og jeg kan ikke komme ind på dem alle sammen, men det, der er den grundlæggende vision i Socialdemokratiets forslag om frihedsrettigheder til kommunerne, er jo at sige, at vi ikke her på Christiansborg kan vide, hvad der er bedst for alle. Det er et spørgsmål om at give tillid til, at man prøver

nogle ting af. Jeg synes, jeg har hørt argumentationen før, også fra partiet Venstre, men det var jo, mens de var i opposition. Nu sidder de på regeringsmagten, og så vil de ikke afgive nogen form for kompetence til andre end sig selv. Men det er en god idé at prøve ting af ude i kommunerne og finde ud af, hvad der er godt, hvad der er skidt. Vi ved jo godt, at flere hjerner nu engang tænker bedre end en, så lad os få kommunerne i sving med at lave et levende velfærdsværksted, hvor vi udvikler velfærden ved at lade kommunerne gå foran og prøve forskellige ting af. Det er måden at gøre det på.

Så vi siger fra socialdemokratisk side: Slip nu kommunerne fri, og styrk velfærden!

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning til hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 18:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo altid forfriskende at høre, når en socialdemokratisk ordfører skal udlægge sin konklusion af – i det her tilfælde – min tale som ordfører for et andet parti her i Folketinget, men lad det nu ligge.

Jeg havde sådan set bare et spørgsmål med hensyn til det her med frihed, fordi frihed jo er det ord, der sådan har været det gennemgående i hele behandlingen af det her beslutningsforslag, og der vil jeg gerne tage udgangspunkt i et af de her mange forslag, som er kommet fra Socialdemokraterne. Det er det, der drejer sig om, at kommunerne skal have frihed til at øge anvisningsretten med 10 pct., som reserveres til boligøgende, der arbejder eller påtænker at arbejde i kommunen, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvem er det, der får frihed ud af det? Er det dem, der så vil blive vraget i boligkøen, i tilfælde af at kommunen begynder at øge deres anvisningsret med de der omtalte 10 pct.? For det vil jo alt andet lige betyde, at hvis man vil vælge nogle frem for andre, så er der nogle, der ikke får den pågældende bolig, og jeg har altså meget svært ved at se, hvad det har med frihed gøre. Det har måske mere med tvang at gøre. Og så vil jeg gerne spørge, i det tilfælde at der skulle blive flertal for det, om det både skulle gælde for privat boligbyggeri og for alment boligbyggeri.

Kl. 18:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.